

నేను, వీరయ్య ఎక్కిన బస్సు గాలిని చీల్చుకుంటూ ముందుకి సాగిపోతోంది...
 చల్లటి గాలి రిప్పున వీస్తోంది...
 వళ్ళంతా తెలియని మైకం ఆవరించుకుంది...
 సంధ్య అలుముకుంది...
 నా మదిలో ఆలోచన కెరటాలు ఎగిసి పడుతున్నాయి...
 ప్రక్కనున్న వీరయ్య వైపోసారి ఓరగా మాశాను..
 అతని మీసకట్టు... పందెపు పోటీలను గుర్తుచేస్తుంది..
 పురుషుడు కాదా?
 లిప్త పాలు అనుమానం..
 ఛీ!ఛీ! అంతలోనే సమర్థింపు!!!
 మరెందుకు?
 మరెందుకిలా జరిగింది?
 ఆ మూడు వెన్నెల రాత్రులు నిర్జీవమయ్యాయి..
 అతని భుజాలకు నాయెద తగిలేలా ఆసుకుని కూర్చున్నాను..
 అతనిలో ఇసుమంత చలనంకూడా లేదు!
 షాషామొరలుమనిషి" కసిగా అనుకున్నాను...
 నామనస్సంతా ఆవేదన!
 హృదయమంతా తెలియని బాధ...
 తను అందంగా ఉండదా?
 అలాంటి ప్రశ్న లేదు!
 కాలేజీలో చదివేటప్పుడు ప్రతిరోజుతనకి వచ్చే ప్రేమలే ఇలే అందుకు ఉదాహరణ.
 అతనికంటే తను ఎక్కువ చదివానని ఇన్ ఫిరియారిటీ కాంప్లెక్స్!!
 అలాంటిదే అయితే తన మెళ్ళో మూడు ముళ్ళు ఎందుకు వేస్తాడు...?
 మరేమిటి...?
 నేను డిగ్రీ పట్టా పుచ్చుకున్నాను...
 పట్టపగ్గల ఫ్యాషన్లు, సినిమా మోజులు, రోజుకో మోడల్ మేకప్ లకి అలవాటైపోయాను..
 ఇవన్నీ సాగినా చిన్నతనంలోనే నా మామయ్యతో నిశ్చయమైన పెళ్లిని మాత్రం ఎందుకు ఎదిరించలేక పోయానో తెలియదు.
 మామయ్య చదువుకోకపోయినా ఆయనంటే నాకెంతో యిష్టం... మనిషి మొరలుగా ఉంటే ఏమి? మనస్సు గొప్పది..
 తను రాజీ పడింది..
 "నీవు అందంగా ఉన్నావని ఒక్కసారన్నా పొగడడంలే ఈ మొరలు మనిషి"..
 అడదానికి భర్త పొగడడంకంటే ఆనందమేమి ఉంటుంది
 అత్తవారింట అడుగుపెట్టినా ఆయనలో చలనమేమీలేదు!
 రోజులు జరుగుతూనే ఉన్నాయి!
 తను మధ్య నిశ్శబ్దం పేరుకుంటూనే ఉంది..
 ప్రతి ఉదయం పొలం వెళ్ళి చమటోడ్డి శ్రమించడం ఆయన దైనిక కార్యక్రమం
 మధ్యాహ్నం పూట పాలేరు కారియర్ లో భోజనం తీసుకెళ్తుంటాడు..
 ఆరోజు..
 నేను కారియర్ చేతిలో పట్టుకొని పొలం గట్టున అల

మొరలతోడు నా మొగుడు...

వోకగా నడవసాగాను.
 ఎత్తు మడమల చెప్పులు మీద స్వారీ చేసిన నాకాళ్ళకు పొలంగల్ల మీద నడిచిన నాకాళ్ళకు పెద్దగా యిబ్బంది అన్నించలేదు..
 నడుస్తూనే పరిసరాలను గమనించసాగాను.
 ఆ దరిదాపుల్లో ఎవరూ కనపడలేదు..ఒక్క మామయ్య తప్ప...
 నాలో చిలిపి ఊహలు..
 మామయ్యని పరిశీలనగా మాసాను.
 పంచె ఎగగట్టుకుని మట్టిని త్రొక్కడంలో నిమగ్నమై ఉన్నాడు! నారాకని గమనించలేదు..
 ఒంటి మీద చొక్కాలేదు..
 బలంగా,దృఢంగా కనిస్తున్న అతని చాతీకేసి చూస్తూ నిలబడిపోయాను. అతని బాహువులలో ఒక్క సారిగా ఒదిగి పోవాలనిపించింది
 నాబుగ్గల్లో నులివెచ్చని ఆవిరి దగ్గరిగా వెళ్లి అతని స్వేదాన్ని తుడవాలనిపించింది...
 నాకోరికని అతి బలవంతంగా అణచుకున్నాను...
 "మామయ్యా! పాము పెద్దగా అరిచాను"..
 అదే కాబోలు ..పెళ్ళి అయిన తర్వాత మామయ్యతో మాట్లాడిన మొట్ట మొదటి మాటలు..
 మామయ్య ఉలిక్కిపడి నావైపోసారి మాసి మట్టిలో మాసి పెద్దగా నవ్వేడు..
 "నేనొక ప్రక్క భయపడి ఛస్తూనే ఈ మొరలు మనిషి కి నవ్వెందుకొస్తుంది"
 నాకు కోపం వచ్చింది ...అదే మాట అడిగాను.

బి.ఎన్.సుధాకర్

"పట్నం పిల్లా! పాముకాదు యిది బురద మట్ట" చేతిలోకి తీసుకుని నాకు మాపిస్తూ వెప్పాడు..."నీ వెండుకొచ్చావు" అడిగాడు.
 "నీ కోసం భోజనం తెచ్చాను మామయ్య" తియ్యగా వెప్పాను..
 "పాలేరు ఏమయ్యాడు" అంటూ బురదలోంచి బయటికి వచ్చి కాళ్ళూ చేతులు శుభ్రంగా కడుక్కొని వెట్టు నీడలో కూర్చున్నాడు..
 నేను కూడా ఆయనకి ఎదురుగా వెళ్ళి కూర్చుని కారియర్ మూత తెరిచాను. గుప్పన బయటికి వచ్చింది రోయ్యల కూర వాసన..
 "రోయ్యల కూరా"? 'అవును'
 అతని వైపు ఓరగా చూస్తూ వెప్పాను..
 మామయ్య కూడా నావైపు చూస్తున్నాడు.. ఆయన మాపులు నాగుండెల మీద ఉండే సరికి నా ఎద వైపు ఒక్కసారి చూసుకున్నాను...
 నా పైలు దాని స్టానాన్ని తప్పి నా గుండె లోతుల్ని బట్ట బయలు చేస్తున్నాయి..
 అయినా.. పైలుని సర్దుకోకుండా యింకా కొంచెం ముందుకి వంగా.. నా గుండె లోతులు మామయ్యకి పూర్తిగా కనపడే విధంగా!
 మామయ్య నన్ను నఖిఖి పర్యంతం చూడసాగాడు..
 అవేమీ పట్టించుకోనట్టు అన్నం వడ్డించ సాగాను..
 ఎప్పుడెప్పుడా? అని మనసులో ఉన్నా బయటిపడలేని అభిమానంకల అడదాన్ని కదా!
 చుట్టూ పచ్చని పొలాలపై నుంచి వచ్చే వైరగాలి అల వోకగా తాకే తాకనట్లు స్పృశిస్తూ..అసలు మామయ్య రావడమే యిష్టం లేనట్లుగా వెళ్ళిపోసాగింది..గాలికి అంత అయిష్ట మెందుకో నాకు కొన్ని నిమిషాల తర్వాత కాని అర్థం కాలేదు!
 సినిమా యాక్టర్ లాగా ముఖానికి రంగు పూసుకొని, మెడలో నగలు, నడుమున వడ్డానం పెట్టుకుని చేతిలో పాలిగ్లాసుతో జాతరకు పంపే గంగిరెద్దులా శోభనం గదిలోకి వెళ్ళడం గుర్తుకొచ్చింది...
 మరి యిప్పుడు?
 మెడలో అతను కట్టిన మంగళసూత్రం తప్పితే ఎలాంటి అలంకారం లేకుండా సహజమైన అందంతో ఎంతో అందంగా కన్పించి ఉంటాను..
 ఆయన మనస్సులోని భావాలు నాకు వెప్పకపోయినా ఆయన మాసే మాపులద్వారా చాలావరకు అర్థంచేసుకున్నాను...
 నన్ను, నా శరీరాన్ని స్పృశిస్తున్న మామయ్య మాపులు. క్రమేణా కోరికను నింపుకుంటున్నాయి..
 'ఇలారా' తల కొద్దిగా కదిలిస్తూ వెప్పాడు..మెల్లగా చాతీమీదకి జరిగాను.. బలమైన బాహువుల మధ్య నా నడుం బిగించుతూ ముక్కుని సున్నితంగా కొరికాడు..
 చేతులు మెల్లమెల్లగా జీవం పోసుకుంటూ భుజం వంపు మీదనుండి జరగసాగాయి..
 చుట్టూ గాభరాగా చూస్తూ..
 'ఇక్కడేనా' అన్నాను..
 అతడికేం వినిపించడం లేదు..
 నానుదిల మీద చెముట, దంతాల మధ్య పెదవి, మామయ్య నగ్నమైన వీపు మీద నా వేళ్ళు.. నన్ను మరో రోకానికి నెట్టి వేశాయి..